

anthropos

Commissie uitje

Woord van het Bestuur

Sintborrel

Nieuwjaarsborrel

MNW Cribb

COLOFON

Anthropos
 Jaargang 14
 Nummer 3
 Februari 2017

Anthropos is het verenigingsblad van Mens, de Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging.

Oplage
 100 exemplaren
 1^e druk

Drukker
 BladNL

Contact
 redactie@mens-vu.nl

RedacCie:
 Dominique van Anrooij
 Charlotte van den Brink
 Diede van den Broek
 Joris van Essen
 Laura Holtus
 Charley Ranzijn

EindredacCie:
 Nina Onkenhout

De Anthropos is in volle glorie te bewonderen op de website van Mens, www.mens-vu.nl. Hier is niet alleen de omslag in kleur te zien, maar ook de volledige binnekant!

'Commissie uitje' blz. 10

'Woord van Bestuur' blz. 5

'Sintborrel' blz. 6

'Nieuwjaarsborrel' blz. 9

'MNW Crib's' blz. 20

Woord van de RedacCie	4
Woord van het Bestuur	5
Sintborrel	6
Koken sintborrel	7
Nieuwjaarsborrel	9
Commissie uitje	10
Mens Allround: Gedichtenmuur	12
Mens Allround: Kookkunst	15
Mens Allround: Puzzels	16
Agenda en verjaardagen	18
Menslunch	19
Verhalen uit de wetenschap	19
MNW Crib's	20
Column	22
Fotomuur	23

Woord van de RedacCie

Tekst door: Laura Holtus

Het is februari, iedereen weer hard aan het werk. De vakanties alweer buiten bereik en midden tussen de periodes in. Een nieuw bestuur aangesteld die weer de handen uit de mouwen gaan steken. Welke ik veel succes wens voor het komende jaar!

Hiernaast zijn de Minorgangers terug van weggeweest en moet het voor de buitenlandse minorstudenten al helemaal een klap in het gezicht zijn om weer terug te moeten naar de VU. Alles is opeens weer normaal. Nouja, zo normaal als het kan. Dat half jaar is echt omgevlogen en er is zoveel gebeurd, zoveel gezien, zoveel meegemaakt.

Twee jaarlagen lager is dit het moment voor de eerstejaars om te beseffen dat ze al over de helft zijn... Over de helft van hun eerste studiejaar... Al helemaal ingeburgerd, wel of geen Hers, maar toch allemaal bezig met wat een student befaamd: leren, werken, feesten, slapen. Nu is dit natuurlijk voor iedereen anders, maar dit is wel mijn beeld van de gemiddelde student. Een prachtig beeld als je het mij vraagt!

Maar nu ik dit typ denk ik: genoeg gezwets. Jullie vragen niet om mijn mening, jullie willen lezen, leren, weten!

Dus zeg ik lees!
Lees de nieuwe Anthropos!

En veel plezier;)

Liefs, de RedacCie

Woord van het Bestuur

Tekst door: Het Bestuur

Hallo lieve lezers van de Anthropos,

Het nieuwe jaar is weer aangebroken, de tijd van goede voornemens en het 'nieuwe ik' is weer in volle gang en op het moment dat jullie dit lezen heeft meer dan de helft (volgens de volkskrant dan) hun goede voornemens alweer opgegeven. Wist je dat van alle mensen die een goed voornemen beginnen 83% slechts denkt dat ze het echt kunnen waarnemen en van die 83% is er maar 17% die er echt in slaagt.

Over goede voornemens gesproken is het in januari ook altijd de tijd dat voor onze mooie Studievereniging ook altijd een nieuwe frisse start wordt gemaakt met een nieuw bestuur. Hier worden ook altijd goede voornemens gemaakt en nieuwe plannen bedacht. Als het goed is heeft de bestuurswissel plaatsgevonden op 24 januari en ten tijde dat jullie dit lezen zijn wij als kandidaatsbestuur nu benoemd als het 17e bestuur der S.V. Mens. Mooi klinkt dat he? Wij als Mens zijn nu bijna volwassen! 17 is de leeftijd waarop je voor de wet nog net niet oud genoeg bent om alles te mogen doen, maar wel alles kan doen zonder dat je gelijk gestraft wordt. Maar goed, voor vele van jullie is 17 al wel een hele tijd geleden en ik zal jullie niet allemaal herinneren aan het pijnlijke feit dat we oud worden, een baan moeten vinden, een gezin moeten stichten en gelukkig moeten worden.

Goed, terug naar de goede voornemens, los van dat individuen misschien maar weinig kans van slagen hebben in hun goede voornemens, wil ik jullie allemaal bemoedigen om dit jaar wel jouw jaar te maken! Hierbij heb ik een aantal tips die ik uit het boek heb 'macht der gewoonte': Focus je op één gewoonte tegelijk, probeer erachter te komen wat jouw trigger is die je aanzet tot de ongewenste gewoonte en probeer op deze trigger een andere gewoonte te creëren en neem de tijd, ga door totdat het echt een gewoonte is die in je hoofd nieuwe hersenbanen heeft gemaakt waardoor je niet meer hoeft na te denken bij het uitvoeren van deze handeling.

Verder denk ik dat wij als bestuur zeker gaan slagen in onze goede voornemens, omdat je als team altijd sterker staat dan alleen. We kijken erg uit naar het aankomende jaar die we hopelijk samen met jullie heel mooi gaan maken en waarin jullie ook hopelijk al jullie goede voornemens zullen bereiken.

Met heel veel liefs,
Het kandidaatsbestuur

Sintborrel

Tekst door: Janine Hendriks

Sinterklaas in het land, dat moet natuurlijk gevierd worden met een borrel. Mens-kamer weer ombouwen, alle banken aan de kant en muziek aan. We waren klaar om de Sint te verwelkomen. Die man liet wel behoorlijk lang op zich wachten, we waren al door ons hele repertoire liedjes heen. Uiteindelijk kwam hij dan binnen, helemaal blij met zijn onthaal. De Laura's uit het eerste jaar werden bij de Sint geroepen. Daar wilde hij namelijk wel een zontje van. Nou voor een handje pepernoten

hadden ze dat zeker over. Hierna volgde een wedstrijd wie het hardst kon zingen. Hoe zuiver het was maakte allemaal niet uit. De winnaar kreeg een piñata in de vorm van Sinterklaas zelf om kapot te slaan. Dit ging niet helemaal goed, die mooie piñata eindigde op de grond. Dit maakte de inhoud niet minder lekker. Hierna was het een kwestie van muziek aan, het speciaalbier halen en een feestje bouwen.

K o k e n S i n t b o r r e l

Tekst door: Laura Holtus

6 December was het natuurlijk tijd voor de sintborrel, maar voordat deze kon beginnen, moest iedereen eten. Macaroni was de avondmaaltijd die aangeboden werd door Mens en dit werd natuurlijk klaargemaakt door de KookCie. Voor twee van de drie aanwezige KookCie-leden betekende het koken van de avondmaaltijd het in de Mens-kamer hangen voor meerdere uren, maar hier werd natuurlijk niet over geklaagd. Dit hadden ze voor jullie allen over. Bovendien konden ze zo elkaar wat beter leren kennen, voordat ze druk bezig moesten met koken. Toen de gehele aanwezige KookCie verzameld was en versterking had gekregen van Chavelli, begaf dit viertal zich naar de keuken. Hier ondervonden we gelijk het volgende probleem: De keuken was driedubbel gereserveerd. Hoe? Geen idee. Wat toen? Iedereen moest toch eten, dus overwon de kookCie het obstakel en deelden ze de keuken met de andere groepen. De gekochte macaroni was gelukkig makkelijk en snel gemaakt en na een half uurtje koken en lachen begaf de groep zich weer naar de Mens-kamer, in afwachting van het tijdstip dat er daadwerkelijk gegeten zou gaan worden. Op het laatste moment stroomden de aanmeldingen voor de maaltijd nog binnen, dus het was maar goed dat er veel te veel macaroni was. Na de uitstekende klaargemaakte maaltijd (al zegt de KookCie dat vooral zelf) begon de Sintborrel.

Nieuwjaarsborrel

Tekst door: Dominique van Anrooij

Door de EerstejaarsCie werd de eerste dinsdag na de kerstvakantie een borrel bij Mens georganiseerd. Dit was een mooie gelegenheid om met z'n allen het nieuwe jaar in te luiden. Nog terwijl er colleges werden gegeven, waren de voorbereidingen al in volle gang. De banken werden uit de Mens-kamer gehaald en hier kwamen statafels voor in de plaats. In de bestuurskamer werden de olieballen samen met poedersuiker en servetjes op een mooie schaal gelegd. Vervolgens werd de prosecco nog even snel in de vriezer gestopt om deze op de perfecte temperatuur te krijgen. Achter de bar werden de glaasjes klaargezet.

Doordat het college van de eerstejaars wat vroeger dan gepland was afgelopen, ontstond er een beetje paniek in de Mens-kamer. De borrel zou pas om half 4 beginnen, maar rond 3 uur stond het al vol

met de eerstejaars. Gelukkig had iedereen het naar z'n zin en vonden de eerstejaars het geen probleem om even te wachten tot de borrel officieel begon.

Toen de EerstejaarsCie er klaar voor was, kon het feest beginnen! Iedereen kon bij de bar een glaasje prosecco of iets anders halen en de olieballen werden naar binnen gebracht. Er heerste een fijne sfeer en langzamerhand werd het steeds drukker. Ook ouderejaars kwamen de Mens-kamer binnenlopen. Iedereen was onder het genot van een glaasje prosecco en een heerlijke oliebol met elkaar aan het praten. Daarnaast was er ook ruimte om mee te zingen met wat bekende liedjes en eventueel een dansje te wagen. Rond 6 uur was het tijd om alles op de ruimen. Al met al een zeer geslaagde borrel. Volgend jaar weer!

Commissie uitje

Tekst door: Charley Ranzijn

Eerst een disclaimer

Doordat ik deze editie ook het stukje MNW Cribbs op mij neem, ben ik een beetje oververtegenwoordigd in deze Anthropos. Om als die mooispraak van mij een beetje leesbaar te maken zal ik proberen om het een lopend geheel te maken. Het is 8 dagen na de deadline en ik heb Joris al 2 keer niet opgenomen.

Op donderdag 20 januari kwam de Redactie van de Anthropos naar mijn huis. Een Dinertje is altijd een goede reden om de hele dag te vullen met boodschappen, stofzuigen en groenten snijden. 4 sixpacks en 3 flessen rood, dat zou voldoende moeten zijn.

Om 4 over 5 gaat de bel. Ik sta met mijn buurmeisje een joint te roken. We hebben net gevochten met een poster die, dat weet ik nu, nooit af zal komen. In bakken en pannen op het aanrecht liggen klein gesneden stukjes paprika, prei, (lente) ui en een kilo gehakt. Allemaal in afwachting van de wokpan. Het is Diede. Ik open de deur automatisch en vertel dat mijn huis zich op de 3de etage bevindt.

Als hij de woonkamer betreedt, is de joint halverwege en trilt de lucht (die naar hasjesj ruikt) van de ongemakkelijkheid. Snel stel ik Roos (mijn buurmeisje) voor, zet ik een plaat op en informeer naar zijn voorkeuren betreffende vloeibare consumpties. Diede drinkt niet, hij roeit (*censored*) veel. 8 keer per week en hij moet nog 0,9 kg afvallen. Ik zet de waterkoker aan.

Als ik mijn verslaving weer wil verenigen met... ehhh mijn verslaving, danst het geluid van de hallofoon door het huis. Laura komt binnen, neemt plaats op de bank en wil ook thee. De joint is verdwenen en spoedig Roos ook. Nadat de route vanaf de metro naar mijn huis besproken is, vertelt Diede verder over zijn gewicht. Verdomme hij lijkt wel een Damesblad, afslank editie. Ik zet de theepot op tafel, het feest kan beginnen!

In een tijdsbestek van 10 minuten spoelen Charlotte en Joris los van elkaar aan. We hangen op de bank, drinken bier (Joris en ik) of thee (de rest).

Mijn leven en ook mijn woonkamer zijn normaliter het toneel voor een bizarre verzameling gebeurtenissen, maar daarover later meer. Nu weerkaatsen de muren 'voor de klas staan' verhalen (Joris), dichtheidsproblematiek (Diede) en de zin: "met een kaart in mijn handen verdwaal ik ook" (Charlotte). Terwijl ik op alles iets gevast en sarcastisch probeer te zeggen, is LARPEN het werkwoord dat niet genoemd mag worden. Ik voel me dan snel een one issue partij. Ergens in mijn leven ben ik uitgeluld geraakt. Nu ook op deze eerste pagina.

Gek, want in columns stop ik verdacht veel eerlijkheid. Jullie zijn als lezers enkel mijn woorden kennen, een onmisbare uitlaatklep in mijn leven. Misschien heb je ooit een vak met mij. Misschien deze periode wel en zit je naast me tijdens de werkgroep. Sorry ik heb het boek niet (dus ook nooit niet bij me). Deze schrijfsessies 5 keer? per jaar zijn zelfreflectie momenten. Jullie zijn dus mijn spiegel. Okay... verder met het Commissie uitje en druipend sarcasme.

Als er niks zinnigs uit je mond komt is het tijd om van de uitgang een ingang te maken. Ik draai een wokgerecht in elkaar, zonder gluten. Opgeleukt met noten is het verrassend lekker. Ik ben halverwege mijn derde biertje en een beetje stoned, maar de tafel is verzadigd. Terwijl Diede de laatste restjes uit de pan veegt, hij heeft nog 200 calorieën over vandaag, blijkt Dominique al enige tijd voor de deur te staan. Ze valt enigszins verontwaardigd en verkleumd met de deur in huis. Of de bel het doet? Ik ben midden in een verhaal over een darkroom met daarin de personages: een bisexuele vriend van mij, mijn vriendin, een onbekende hoeveelheid homo's in het donker en mezelf. Het is best een goed verhaal en de mensen aan de tafel lachen. Dominique kijkt alsof ze rottend zaad ruikt. *Hoe zou dat ruiken? En de belangrijkste vraag: laat Joris die vergelijking staan?*

Het feestje verplaatst zich naar de bank. Aan het gezicht van Dominique zie ik dat ze moeite heeft

me te plaatsen. Ik heb daar zelf ook problemen mee. Ik zet nog een theepot op tafel, 3 biertjes en trek mijn benen op in een hoekje. Onder mijn bank ligt sinds enige tijd een soort dienblad met lange en korte vloeitjes, tipjes en filters, een grinder en uitgedroogde reserve shag. Altijd mooi om te zien hoe zo'n junklaasje gezicht doet laat verschieten. Met enige logistieke hobbeltjes krijg ik het voor elkaar om koffie te zetten en een hasj joint te bouwen. Ze zijn gelijktijdig klaar. Een hasj joint laat zich met geweld combineren met een bakkie troost. *Censored* kan er ook van genieten. Nina komt aan in een doorrookt gezelschap. Ze eet een broodje van de AH to go maar dat is niet erg. Ik dring mijn gastvrijheid op, maar ik hoef echt geen ei voor haar te bakken.

De hele redactie is aanwezig en ik ben uitgeluld, door mijn woorden heen. Ik heb het even over liften met Nina en Charlotte, laat iedereen trots mijn bibliotheek zien en ga bij de burens

een kurkentrekker en een houding lenen. Door omstandigheden kom ik terug met een kat. De kat (van Roos) komt wel vaker in mijn huis, maar deze groep mensen is nieuw voor haar. Charlotte smelt tot de kattenvrouw die ze eigenlijk is. Ik heb de wijn geopend, ingeschonken en aan Laura gegeven.

De kat, Pip en Charlotte zijn verwickeld in een vermakelijk kat en muisspeltje. Pip staat een meter bij Charlotte vandaan en laat zich even aaien. Met de grilligheid van een puber loopt Pip vervolgens weg, op handen en voeten gevolgd door Charlotte. Het treintje stopt op verschillende plekken op het tapijt. Als Pip mijn been kopjes komt geven en één keer klagend miauwt weet ik dat het tijd is. Als ik de Pip en de opener heb teruggebracht, nadert deze column de 1000 woorden. Het einde komt om 10 uur uit de lucht vallen. Commissie uitje

7 bier en 1 wijn..... *censored* gezellig

MENS

G e d i c h t e n m u u r

Tekst door: Diede van den Broek

Kerstkilo's!

De feestdagen zijn weer aangebroken
Winter kwam mee dus de haard wat opstoken
Moeder kookt en bakt als bezeten
Met de avond staat de tafel vol met heerlijk eten

Het voorgerecht als eerst
Eten we nog beheerst
Maar het hoofdgerecht wordt al lastig
De vreetkick wordt nu toch wel machtig

Met het toetje slaan we door,
Gedachte schreeuwen "we want more!"
Maar voor vandaag is het dan uit?
Met warme choco en in handbereik de slagroomsput...

Dag erna bij familie op bezoek
krijg gelijk aangeboden een zelfgemaakte koek
Je houdt je normaal nooit in dat is vreemd
Beter als je nog een tweede neemt

Als iedereen er is begint het maal
Zelfde als gister je kent het verhaal
Drie gangen om van te smullen
Sporten in het nieuwe jaar om de kilo's te verhullen

De ochtend zit je nog vol
kijk omlaag je buik staat nog bol
Kreunend naar beneden voor ontbijt
Het staat al klaar tot grote spijt

Maar de ogen winnen van de maag
Toch lekker bunkeren vandaag
Je extra gewicht blijft nog een poos
Te dik door kerstkilo's...

ALLROUND

Tekst door: Laura Holtus

Naar huis

Stap stap
 Welke kant?
 Mensen boven navigatie
 Stap stap
 Beep
 Door de late menigte
 Tot maandag
 Zief
 Bleep
 Nog een snack
 Nog even tijd
 Bleep
 Zoef
 Vol geklets
 SMS
 Zoef
 Bleep
 Uitgestorven perron
 Stilstaande roltrap
 Stap stap
 Vroem? Nee
 Bus gemist
 Wat nu?
 Stap stap
 IIIIE
 Fiets, piepende remmen
 Glijden over ijs
 Stap stap
 Klik
 Sleutel in het slot
 Snurk

MENS

G e d i c h t e n m u u r

Tekst door: Charley Ranzijn

OMA

De gesloten afdeling omsluit enkel de dood
Mijn oma spuugt scheldwoorden in haar kussen
"Scheer je weg loeder"
"ik wil niet meer"

Buiten speelt het plaatselijke zondag heren 3 in geel een
matige wedstrijd.

Ik zit in haar rolstoel voor het raam en doop mijn kleffe roze
koek

In een substantie die alleen in een alzheimer tehuis
voor koffie kan doorgaan

het is rust en wordt er niet gezelliger op
"ik vreet je op, klaploper"
"van mij krijg je niks"

Blind slingert ze verwensingen de witte kamer in
De foto's van vergeten familie in lelijke ikea lijstjes, klassieke
muziek

De wedstrijd maakt zich klaar om hervat te worden

Met een verrassingsaanval geef ik het hompje mens
Waar mijn vader in verwekt is, een kusje

"GA WEG SMEERLAP"

Ik gehoorzaam zwijgend terwijl de scheids
Een 'gele' terecht rood geeft, naar de stip wijst
Zet de rolstoel op de rem
Verlaat de kamer van de dood

0-1

ALLROUND

K o o k k u n s t

Tekst door: Laura Holtus

Spinazie zalm

Een heerlijk en ook simpel gerecht is spinazie zalmsaus, wat natuurlijk geen originele naam is. Voor dit recept is een pakje gerookte zalm nodig, snijd deze in stukken van ongeveer 1 cm bij 1 cm, lekker grof dus. Verder hebben we ook nog een pak verse spinazie nodig.

Begin voor dit recept met water opzetten voor de pasta, dit mag spaghetti zijn maar ook fusilli, macaroni of orso, ook al lijken de laatste twee mij er niet echt bij te passen. Mijn voorkeur gaat uit naar spaghetti of fusilli. Een beetje zout in het water gooien helpt met de pasta al wat meer smaak geven, en bovendien kookt de pasta dan beter. Als het water kookt doe je er natuurlijk de pasta er in, kijk op het pak hoe lang de betreffende pasta moet koken.

Tijdens het wachten tot het water kookt kunnen de uien in blokjes gesneden worden en de knoflook geperst. Beide bak je vervolgens in een grote pan. Als de uitjes naar wens zijn gebakken kan de spinazie worden toegevoegd, het is niet erg als hier wat water bij vrijkomt, dit wordt onderdeel van de saus. Als de spinazie gekookt is en iets is ingedikt, kan de zalm als laatste worden toegevoegd.

Pas wel op met dit recept, gekookte spinazie is minder lang houdbaar dan ongekookte spinazie.

MENS

Puzzels door:
Charlotte van den Brink

Woord van de redactie

Lijkt jou het ook leuk om een stukje te schrijven in de Anthropos? Stuur dan je stukje naar redactie@mens-vu.nl!

										0		
		0	0			1						
		0		0			0					
										1		0
	1				1							0
0							1	1		1		
			1									
		0				0						
	0		1					0				1
			0	1			1	0				
				1								0
0		1					1	1		1		0
	1				1	1				0		
			0									

ALLROUND

Sudoku ★★★

		8	6					
								9
	1	7		8	9	3		2
	4	2		5				
1			7			2		
			4					6
		3			1		5	
				7				
	9	5			3	8	6	

Agenda en verjaardagen

Februari	#	Maart
Maurice Kingma, Rianne Leliveld	01	
	02	Stefan Fransen
Sjoerd Kok	03	Demi van den Bold
	04	
Jeroen van Asten	05	Jeffrey Veldman
	06	
Devie-Luna Arts	07	Chupitos Borrel
	08	Thomas Koopman
BaCo Borrel	09	
	10	Laura Sels, Marjolein Schimmel, Radjana Nandlal
		Begin Wintersport
Bachelorvoorlichting	11	
	12	
	13	
	14	Eric Rutjes, Niels Ran
	15	Bram Kooijman, Charley Ranzijn, Yu Kong Lam
Zaalvoetballen	16	Diederik Appelboom
	17	
Eric Dijkema, Jan van Leeuwen	18	
	19	Isabelle van Keulen, Niki Tokkari
		Einde Wintersport
Menslunch	20	
Thijs Dassen	21	
Constitutieborrel		
Tessa Averink	22	Teun Bakker
Cyrille Mooij	23	
Activiteit AC (poolen)		
Priscilla Ramrattan	24	
	25	Fleur van der Vis, Just Plouvier
Sisi Lie, Suzanne van der Kaaden	26	
	27	Mirthe Ijff
	28	Daniëlle van Dorth, Veerle Brans
	29	
	30	
	31	

*De lijst met verjaardagen is helaas
niet compleet, mis je iemand mail
dan naar bestuur@mens-vu.nl*

Menslunch

Tekst door: Diede van den Broek

Menslunch met basketstaven, hele basketstaven...

Heerlijk, weer een Menslunch met wat lekkers naast de gewone lunch. Ik keek er erg naar uit en was dus te vroeg. Maar beter te vroeg dan te laat, want dan kan je nog de lekkerste stukjes krijgen. Het bestuur was net bezig om de lunch klaar te zetten en als oude lul voelde ik me natuurlijk geroepen om ook een pootje uit te steken...

Zo gezegd, zo gedaan: Zo stond ik daar de Menslunch uit te delen, niet helemaal mijn bedoeling natuurlijk... Maar wel erg gezellig! In overleg de basketstaven in kleine acceptabele stukjes snijden om zo genoeg te hebben voor iedereen. We hadden 8 staven te verdelen en dat opgesneden, in rond de 50 stukjes of zoiets.

Toen kwam Kiki met de lijst, slechts zeven Mensen hadden zich ingeschreven, dus leek het haar een goed idee om ieder van die zeven een hele staaf te geven (dat is vrij veel, voor degene die nog nooit een basketstaaf gezien hebben). Uiteraard keek ze dan ook erg beteuterd toen ze zag dat ik alle staven had teruggebracht tot hapklare blokjes kerstgenot.

Uiteindelijk kon ze er alsnog van genieten, net als alle anderen die zich hadden ingeschreven. En ik had de hele pauze getrouw achter de bar gestaan om suiker met wat bladerdeeg uit te delen, toch wat goeds gedaan dit jaar!

Ben wel benieuwd wat het nieuwe bestuur ons gaat voorschotelen het komende jaar... Als ze het lief vragen wil ik ook wel helpen.

Verhalen uit de wetenschap

Tekst door: Laura Holtus

Overlevingskans bij een schot in het hoofd, een nieuwe techniek

Artsen hebben nog onvoldoende inzicht in de overlevingskansen van slachtoffers bij wie een voorwerp de hersenen binnen gedrongen is, wat bijvoorbeeld gebeurt bij een schot in het hoofd. Om hier verandering in aan te brengen hebben wetenschappers een nieuwe techniek ontwikkeld, de SPIN-score. Deze techniek zou artsen doormiddel van het inzicht geven in overlevingskansen, beter in staat stellen om medische beslissingen te nemen.

Data van 413 patiënten werd onderzocht door onderzoekers van de Universiteit van Massachusetts. Ze zochten naar factoren die een duidelijke correlatie hebben met de overlevingskans. Lichamelijke reactie op pijnprikkels en andere stimuli evenals de reactie van een pupil op licht zijn voorbeelden van deze factoren. Door de gevonden factoren te bundelen en hier een test van te vormen ontwikkelden de

onderzoekers een techniek die in 96 procent van de onderzochte gevallen de uitkomst correct te voorspellen: de SPIN-score.

Helaas is het onderzoek nog kleinschalig en levert het onvoldoende data op om daadwerkelijk te bepalen hoe accuraat de SPIN-score is. Voordat deze techniek serieus in gebruik genomen kan worden moet er dus nog het een en ander gebeuren, bovendien is het nog onbekend of de SPIN-score in Nederland ooit toegepast zal worden. Hersenletsel door het binnendringen van een voorwerp, in de meeste gevallen een kogel, komt namelijk (gelukkig) in Nederland aanzienlijk minder vaak voor dan in veel andere landen, bijvoorbeeld Amerika.

Bronnen: Muehlschlegel, S., Ayturk, D., Ahlawat, A., Izzy, S., Scalea, T. M., Stein, D. M., ... & Sheth, K. N. (2016). Predicting survival after acute civilian penetrating brain injuries The SPIN score. *Neurology*, 87(21), 2244-2253.

MNW Cribs

Tekst door: Charley Ranzijn

Twee dagen na het ongelofelijk spannende etentje bij mij thuis, heb ik een optreden in Utrecht. Ik krijg er geld voor en ook best een redelijk bedrag. Ook blijkt de organisatie mij gekoppeld te hebben aan een gelegenheidsband. Een didgeridoo speler, een hangdrum en een cagon. Voor 3 uur staan we naast een vuurkorf in een park. Gedichten jam voor honderden mensen die langslopen. Na afloop herrenig ik mij met mijn telefoon. Meestal blijf ik wel hangen na een optreden maar er was geen drank aanwezig want daar hadden ze geen vergunning voor. Ik ben 8 keer gebeld. Als ik terug bel wordt een situatie aan mij uit gelegd en gebied de andere kant van de lijn mij te haasten. Over anderhalf uur kan ik ze ophalen bij de zeedijk. De bus en treinreis zijn de laatste strohalm realiteit van deze week.

In amsterdam tref ik 4 vriendinnen waaronder Roos (zie eerdere column). Ze hebben allemaal een zware zaterdag en besluiten dat ze beter bij mij kunnen intrekken. Ze bleven een week, om en nabij waren er altijd 8 borsten in mijn huis. Hoewel ik ook zonder dit gezelschap mij met moeite aan de deadline kan houden, is dit de reden dat ik zo ongelofelijk lang uitloop. In de afgelopen week ben ik 2 uur alleen geweest. Nu maandag 30 januari ben ik voor het eerst in 9 dagen alleen thuis.

Ik woon in een oud kraakpand op de derde etage. Het is een sociale huurwoning, dus de kans is significant aanwezig dat ik minder huur betaal voor mijn 60 vierkante meter dan jij voor je kamer in Uilenstede. Het is goed wonen hier en dat hebben meer mensen door. Soms verdenk ik mijn vrienden

ervan dat ze mij opzich wel tolereren maar enkel voor de accommodatie die ze daarvoor in de plaats krijgen.

Zaterdagavond, rond de klok van 3, zitten Roos en ik op de bank. Mijn andere huisgenoten slapen al en zo lief. Ik durf ze niet wakker te maken dus zetten we een tent op in de woonkamer. Toen was dat heel logisch. Ik kan het je ook zeker aanraden, een tent opzetten in je huis. De volgende ochtend word ik wakker gegiecheld. het geluid en het woord zijn even raar, giehelen.

Familie ontbijt roept een van de huisgenoten veel te vrolijk terwijl ik me in mijn onderbroek uit de tent probeer te hijsen. De badkamer is natuurlijk bezet en er drijven BH's als eilandjes om mijn bed heen.

Jongens zullen dit waarschijnlijk wel herkennen maar nooit toegeven. Als je voor een lange tijd met een aantal meisjes in een ruimte bent, krijgt je penis kapsones. Een hele week heeft mijn piemel me wijs proberen te maken dat ik in een pornofilm

speelde, een pornofilm met veel te veel budget voor intro.

Ik opende de deur na een dagje verplichtingen en vier blijde vrouwen huppelen naar me toe. Yeah Charley is thuis. Klein detail: alle vrouwen die deze week mijn huisgenoten waren, lees de aasgieren die van mijn huis genoten, waren of werden ongesteld.

Of het daar aan lag weet ik niet maar al dat vrouwelijk schoon trok mannen aan. Irritaties waren soms tastbaar door voltooide relaties en op donderdag heb ik ongelooflijk veel slipjes gewassen. Dus MNW CRIBS... mijn huis, in het midden van mijn leven. 60 vierkante meter tegenover het waterlooplein. Een bad, een frans balkon en duizenden boeken. Gelukkig geen huisgenoten maar wel inlooppuur met vrienden en bezoek.

Joris stuurt een bozer smsje dus dit waren de huishoudelijke mededelingen!

C o l u m n

Tekst door: Charley Ranzijn

Disclaimer: deze rubriek droeg vroeger de trotse naam: "Verrekijker tapes". Helaas ben ik meer in de amsterdamse kraakscene te vinden dan in de verrekijker. Dit keer dus geen tekstje over mensen die iets stoms doen op de banken of in de buurt van de bar.

Het is dinsdag en ik heb het gevoel dat ik de hele tijd heel hard moet huilen overwonnen. Slaap en eenzaamheid hebben de lijnen van mijn persoonlijkheid weer duidelijkheid gegeven. Godzijdank want ik was bang dat ik mijzelf in alle hectiek zou verliezen. Uitrusten was het enige dat ik kon doen maar toch knaagde er een schuldgevoel aan me.

Sorry, Joris. Het spijt me dat ik altijd te laat inlever. In de vergadering meer en meer stukjes ter hand neem, de deadline wel opschrijf maar niet echt mijn schouders er onder zet. Ik snap dat het voor jou ook gewoon kut is, zo'n klaploper in je estafetteteam.

Dan over een andere boeg, want hoe leuk het ook is om mijn excuusbrief uit te smeren over deze hele pagina, echt underground is het niet.

Afgelopen zaterdag, de dag dat de BH's mijn vloer verlieten, in tassen werden gepakt en opsoedemeterde organiseerde ik "dichter onder de tram". Voor dit dichtersfeestje in de Vondelbunker... ja ja een atoombunker in het vondelpark.... Moet ik een aantal bizarre momenten beleven.

Notes from the underground 1 :

Als je op bezoek gaat bij de Dakloze Dichter, loop je een beetje trainspotting binnen. Het kleine stinkende kamertje dat hij in de Bijlmer heeft gekregen ligt vol met asbakken, crackpijppje en blaadjes. Sinds enige tijd ben ik goede vrienden met de man Hilmano van Velzen, het door dumpert gehypete fenomeen dat gedichten voordragend zijn

dope bij elkaar sprokkelt. Hij komt dan ook optreden bij poëzie evenementen van ondergetekende.

Na geplast te hebben met de deur open om mijzelf bij te schijnen, betreedt ik zijn kamer. Netter dan de vorige keer maar de lucht blijft bedompt. Er is een dame aanwezig en hilmano kijkt verliefd uit zijn ogen. Ze hebben gerookt en na 20 minuten doen ze dat weer. Crack, ja ik dacht ik zeg het even.

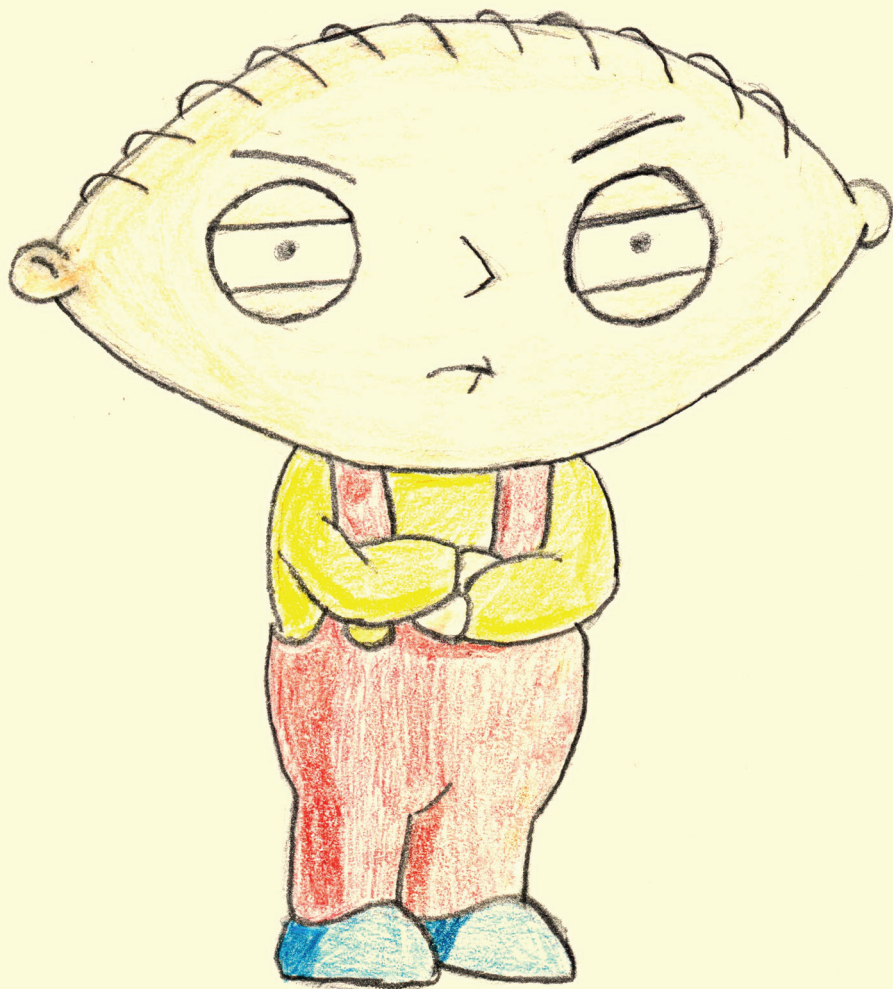
Hilmano heeft vastgezeten, verklaard hij. Weer een dijkverbod*. Ik rol een joint en vertel dat zijn optreden aanstaande zaterdag is. Blijkbaar dacht hij dat het afgelopen weekend was, toen hij in de cel zat. Crack en blijdschap maken van deze doorleefde Amsterdammer een puppy en hij praat een uur vol. Ik draai een joint(djonko!!!) terwijl het crackpijppje gevuld wordt. Voorlopig is één verslaving me wel voldoende. Ik bied aan om het dijkverbod op te sturen naar de rechterhand van de burgemeester. Het e-mailadres dat ik over schreef van één van die slingerende blaadjes klopt niet en nu zwerft zijn dijkverbod door mijn huis.

Hilmano praat over vroeger, de Jungle en de provo's. Als ik weg probeer te komen, er waren op dat punt in de tijd immers 4 vrouwen in mijn huis, krijg ik verdacht veel verdachte spullen mee. Met enige terughoudendheid weet ik het voor elkaar te krijgen om maar 1 jas van hem te krijgen, de printer af te slaan en de kleine rugzak te nemen in plaats van de grote. Don't ask questions.

op het perron van de metro wil hij nog 2 euro van mij lenen. Ik heb al een keer 30 euries verloren aan deze man, dus houd ik de boot af. 30 euro is niet echt een groot bedrag in ruil voor een goede vriendschap. Dat geld ga ik nooit meer terugzien. De dag na het optreden in de vondelbunker smst van Velzen me. Of ik mee wil doen aan een documentaire voor 1000 euro. Fuck yeah.

Creativiteit binnen MENS, laat je talent zien!

Tekening door: Charlotte van den Brink

VU Boekhandel | Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

